

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Stempelfrihed for Dokumenter vedrørende Arbejderes Forsikring mod Ulykkestilfælde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Neergaard: Jeg antager, at det vil være den almindelige Stemning her i Tinget at billige, at den højtærede Finansminister har indbragt dette Lovforslag. Det hviler jo paa en god og sund Tanke, den nemlig, som ogsaa er udtalt i Motiverne, at naar Lovgivningsmagten har paalagt Arbejdsgiverne den ikke ubetydelige Byrde, som ligger i Forsikringspligten, er det kun rimeligt at søge at lette denne Byrde for dem saa godt, som det staar i Statens Magt at gøre det, og det kan jo ske paa denne Maade. Kun maa det beklages, at den højtærede Minister ikke noget tidligere har fremsat dette Forslag; nu er nemlig Hovedmassen af de paagældende Forsikringsdokumenter gaaet ud i stemplet Stand. Ganske vist forstaar jeg det saaledes, at disse Stempler blive refunderede af Staten, men der følger dog dermed, saavel for Forsikringsselskaberne som for Stempeladministrationen, en Del Ulejlighed og Ophævelser, naar de paagældende Beløb skulle refunderes Selskaberne og af disse sendes tilbage til de forsikrede, noget, der jo let kunde være undgaaet. Hvad nu selve Lovforslaget angaar, har jeg egentlig kun en væsentlig Indvending derimod, og det er den, at det ikke er vidtgaende nok. Det kan ikke falde mig ind her ved denne Lejlighed at genoptage de Forhandlinger, som i forrige Samling med saa stor Varme førtes om selve Ulykkesforsikringsloven; denne Sag er jo nu foreløbig afsluttet, og jeg skal ikke benytte denne Lejlighed til at komme tilbage til den. Imidlertid ere vel dog selv Ulykkesforsikringslovens varmeste Venner enige om, at der, naar Loven kommer til at virke i det praktiske Liv, vil fremkomme en Mængde Tilfælde, hvor det ikke vil være den almindelige Mand let at se, at Afgørelserne, selv om de ere i fuldeste Overensstemmelse med Loven, ramme moralsk retfærdig. Lad mig tage et saadant Tilfælde som Losning og Ladning. Naar Losning og Ladning drives som selvstændig Forretning, paa hviler der Arbejdsgiveren Erstatningspligt for de Ulykkestilfælde, der indtræffe, selv om Ulykken ikke sker ved Dampspil eller anden Maskine, der er under Fabrikstilsyn. Hvis derimod den samme Mand udfører

Losning og Ladning for sin egen Forretning, altsaa lossere og lader sine egne Varer, og en Arbejder kommer til en Skade, som ikke er Maskinskade, har han intet Krav paa Erstatning. Den ene Dag losses og lades der som selvstændig Forretning, den anden Dag lossere og lader Manden sine egne Varer; for Ulykkestilfælde, der sker den ene Dag, ydes der Erstatning, for dem, der sker den anden Dag, ydes der ingen Erstatning. Det vil ganske sikkert af de paagældende Arbejdere blive betragtet som noget uforstaaeligt og urimeligt. I Bygningsfagene kan der forekomme mange lignende Tilfælde. Sker der et Ulykkestilfælde ved et etetages Hus — under selve Opførelsen eller paa Afbindingsplads — ydes der ingen Erstatning; sker derimod en lignende Skade under Arbejdet paa et toetages Hus, ydes der Erstatning. Jeg har her nævnt Tilfælde, som ere af særlig fremtrædende Natur, men der kan næppe nævnes en eneste Forretning, der drives i større Omfang, hvor der ikke kan komme Tilfælde, der indtræffe i den paagældende Virksomhed under Arbejdet, uden at de dog falde ind under Loven, og hvor det maa forekomme de paagældende Arbejdere at være lige saa rimeligt, at der ydedes Erstatning, som i de Tilfælde, hvor dette efter Loven skal ske. Dette have Arbejdsgiverne i ikke saa ganske ringe Omfang haft deres Opmærksomhed henvendt paa, og der er allerede blevet tegnet en stor Mængde saakaldte „kombinerede“ Forsikringer, det vil sige Forsikringer, hvorved den paagældende Arbejdsgiver forsikrer Arbejderne ikke alene mod Ulykkestilfælde, der falde ind under Loven, men ogsaa mod saadanne Tilfælde, der let hændte under Arbejdet i hans Bedrift, men ikke falde ind under Forsikringsloven. Denne Bestræbelse er jo af en saa overordentlig human og paaskønnesværdig Beskaffenhed, at den absolut snarest burde tages under Armene fra Statsmagtens Side. Saavel ved kombinerede Forsikringer som i Forbindelse med de almindelige Lovforsikringer dækkes ogsaa Risikoen for forbigaaende Arbejdsudygtighed i de første 13 Uger, efter at Ulykken er indtraadt. Saadanne Forsikringer burde ligesaa vel være stempelfri som de rene Lovforsikringer. Nu er det muligt, at det har været den højtærede Ministers Tanke at gaa saa vidt, men jeg tror, at det er nyttigt at drage Spørgsmaalet frem for at faa udtrykkelig bekræftet, hvorvidt det virkelig har været Tanken eller ikke. Det er af Betydning at faa det utvivlsomt fast-